

DEBRECZEN

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczeni-vidéki „függetlenségi párt” közlönye.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési díj:

Négy hasábos petitorát 5 kr.
Nagyobb terjedelmű, mint azelőtt több
izbeli hirdetések, alkalmatosságok
száma miatt.
Bélyegdíj: minden beiktatásért külön
30 kr.
„Nyilt-tér”-en megjelenő közlemény
minden sorát 15 kr.
Név- vagy bérmentesültek beiktatás
készen nem vétetnek tekintetbe.
Ugyazintán kéziratosok nem adhatók
vissza.

Előfizetési árak:

Helyben és postán kálva:
Egy évre 10 frt. Negyed évre 8 ft 50 kr.
Fél évre 5 „ Egyes szám — „ 5 „
Előfizetési pénz a minden közlemény:
főpica, VECSÉY-ház, földesint a szer-
kesztőségbe bérmentre küldendők.
Előfizethetni helyben:
TELEGDI K. LAJOS és ifj. CSÁTHY
KAROLY könyvkereskedésében és a
szerkesztőségben. Együtt a postahí-
vatalok útján.

A szegényoszlop.

S.) Fővárosi polgárok ezidősze-
rint gyűléseznek és agítálnak a vi-
téz Henczy osztrák tábornok köből
való emlékének eltávolítása mellett.

Valóban, ez a mozgalom na-
gyon időzerű és nagyon jogosult.
Meggyaláztatásunk kiáltó bizonyi-
tékát, a multnak elkeserítő emlékét
nemcsak a jognak szempontjából,
mely a miénk, hanem a kötelesség
érzetéből sem tűrhetjük szónéklül,
habár nagy garral hirdetik is a „fe-
ledés” korszaka beálltát.

Hanem amilyen örvendés ez
a mozgalom, ép olyan elszomorító
előrelátható sorsa.

A mozgalom megmarad moz-
galomnak, melyet nem koszoruz a
tényleges eredmény jutalma. A ma-
gyar honpolgári érzet tiltakozó szá-
va fel fog hangzani a nemzet ellen
intézett sértés miatt, de a hang si-
ket fülekre fog találni, mert a leg-
főbb tényező, aki ebben a kérdés-
ben is a nemzet osztatlan vélemé-
nyét volna hivatva tolmácsolni, alá-
rendeli lelkét és meggyőződését
egyéni hiúságának, fölládozza nem-
zetének jogát a meghunyászkodó
loyalitásnak.

Tisza Kálmán már szólta róla,
mi fog történni a szegényoszlop-
pal. —
Ott fog állani továbbra is,
hogy létezésével arczába kergesse
a vért minden magyar embernek;
ott fog állni, bizonyítékául annak,
hogy ez a nemzet gyáva lemondá-
sában már odáig haladt, mikép
a világ előtti meggyaláztatását,
mint k e g y e t saját fővárosában
is bókolva fogadja!

Ti félistenei a 48-as korszak-
nak, aludjátok örök álmotokat, és
ne tudjatok arról, hogy akadt
korcsgyermek a nemzetnek, aki
szentségtelen szavakkal „p o l g á r h a b o r u”-nak merete nevezni a
legigazságosabb szabadságharcot,
melynek áldozatai lettetek!
Ne tudjatok arról, hogy ugyan-
azon ember engesztelhetlen ellen-
ségetek szobrának a „feledés” jel-
szavával igyekszik a helyet biz-
tosítani Magyarország szabadsághő-
sök vérével áztatott földjén!
Ami a nemzet büszkesége, a
történelem lapjainak egyik legra-
gyóbb fejezete: az Tisza Kál-
mánnak csak polgárháboru. Ami
pedig gyalázat ránk nézve: az
Tisza Kálmán szerint csak a pol-
gárharc emléke, melyet túrni
kell. —
Túrjuk, mert túrni kell, mert
nincs senki, aki nyomatékos szá-
vakkal magyarázna meg felsőbb
helyen, hogy mi a méltányosság,
és mi a jog.
Túrjuk. Majd fog talán jönni
idő, melyben feltámad a nemzet
egyetemének önérzete, és lehet-
lenné teszi azon embereket, kik
a legigazságosabb kívánalmak elé
is akadályt gördítenek.
De míg azon idő elérkezik,
addig is hadd álljon ott az ese-
mények lapjain, hogy akadt til-
takozó hang szegyénteljes megalá-
ztatásunk ellen; hadd álljon ott
bizonyítékául annak, hogy amit ál-
lamintézőink már rég levetkeztek
elveikkel együtt: a nemzeti büsz-
keség és a férfias önérzet még él
a magyarban.

A „DEBRECZEN” TÁRCZÁJA.

A doge leánya.

Beszély Velence történetéből.

IRTA:

Ifj. Váncza Mihály.

(Folytatás.)

Coralie régi barátsági viszonyban
volt Velence akkori dogejének, Marino
di Talierinek, leányával a kedves Mari-
ennával. Gyakran elmentek egymáshoz,
midőn még egy városban laktak s egy
izben, midőn a kis marceha beteg volt,
az öreg doge naponként tudósította ma-
gát futások által a beteg állapotáról.

Most az égető szükség napjaiban egé-
szen el is feledkezett a szerető barát-
ról és az iránrok jó indulattal viseltető
családról. Gyorsan határozott tehát, meg
kell látogatnia Mariannát, hátha tehetne
érte valamit . . .

A gyermeket szomszédnője felügye-
letére bízta, magára ölt felőrdíjait és
egy gondolába ülve, elindult még nap-
nyugta előtt azon család palotájába, mely-
nek szava döntő volt a szenatuban és a
városban . . .

II.

Velence főutczája, a Canal grande,
az egész világ minden utcái közt a leg-

csodálatosabb közlekedési ut. A kék-zöldes
vizbe beletűrköznek a régi középkori pa-
loták ezrei, a búszke templomok és remek
épitmények. A paloták ma már többnyire
mind tressen állanak; magas ivezett és
drágán épitett termeikben sok helyen szegé-
ny nép lakik; egy-egy régeute világ-
bírt nemes család bosszan nyuló palotája
ma zálogház, posta, kir. dohánygyár vagy
vendéglővel összekötött bóraktár. Lassan
leválik a nemes épületeket takaró már-
vány lepel a csatorna vizébe, a léposók
bemohosulnak s vastag vízi növény üle-
pedik, képződik rajtuk, kapujok nagyre-
sze bezárva áll . . . Ugy látszik, mintha
minden ki volna itt halva, sőt maguk a
házak is olyanok, mintha bennök minden
várás álmot aludnék. A kevély paloták
is már csak romja a kihalt búszke és
nagyuri családoknak, melyeknek története
gazdag az erőszak, ravasság, vér, hőies
vitéség és hazaszeretben, melyek min-
denikét nagy fény és tündöklő gazdagság
jellemzi. Hol vannak ma a Doria, Foscari,
Corner, Dandolo, Morisini, Cornaros, Mo-
cerigó családok? Hol a paloták épitői és
tulajdonosai? . . . Alig él ma e családok
tagjai közül csak egy is: s mint jelenték-
telen elfajulása és korcsosulttja a hatal-
mas ősoőknek, kiknek nagyszerű hajórája
és hadserege messze uralkodott tul a szig-
etvárosban. A kérdésekre csak a Canal
grande omladozó palotái adnak titok-
zatos feleletet.

adni akarja, hogy a főhadparancsnoki
teendőket ideiglenesen Schemel altábor-
nagy fogja ellátni.

— Orbán Balázs tegnap Bojton
Váncsodon tartá programbeszédét. Mind-
két helyen nagy lelkesedéssel fogadtatt.
Azon nagyszerű fogadtatás, melyben Or-
bán Balázs mindenütt részeseül, biztos jel
a győzelemre.

— A képviselőház pénzügyi bi-
zottsága folytatta a költségvetés tárgyalá-
sát. A jegyzőkönyv hitelesítése után Szon-
tagh Pal elnök jelenti, hogy a megyék
1882-ik évi közigazgatási és gyámhatósági
költségeiről szóló törvényjavaslat tárgya-
lás végett a pénzügyi bizottsághoz utasít-
tatott. A javaslat tanulmányozás és jelen-
téstétel végett Rakovszky István bizottsági
tagnak adatott ki. Ezután folytatták a
földmívelési miniszterium költségvetését.

Zsinat után.

„Ádát uram esőt, de nincs benne
közszónet!”

Bizony-bizony e sokszor találó köz-
mondás, most is nagyon reá alkalmazható
a ma már csak néhai mélt. és főt. zsinat
egy némely intézkedésére.

Midőn a mostanit megelőzőleg leg-
közelebb tartott zsinat óta csaknem egy
teljes század leviharása alatt a hazai pro-
testantizmus átélte többé-kevésbé erős küz-
delmei után néhány évvel ezelőtt elérke-
zettnek látta az időt arra nézve, hogy in-
tezményeit szilárdabb s mai kornak sok-
kal inkább megfelelő alapra építse, meg-
lett pendítve a zsinat eszméje, melyet né-
melyek öröm riadással, reményteljes biza-
lommal, mások félté kétkedéssel, lecsüg-
gesztett fővel fogadtak. Azonban győzött
— s nagyon helyesen — az intézmények
korszerű reformját óhajtó többség, s az
alkotmányozó zsinat sok előkészületek
után f. évi októb. 31-én végre össze is
jött városunkban. S mint az óceán hullá-
mait szeldejő hajót szokta körül sikon-
gani a vihar kitörését jelző vészmadár,
ugy a két magyar hazánknak protestans
egyházunk számára a minden földi kiücs-
nél értékesebb gyöngyöt szállító hajót,

az egyesített alkotmányt létesíteni szán-
dékolt zsinatot már megindulásakor kü-
rül zugta a prot.-mus iránt kezdettől fogva
elfogult catholicizmus irány és hangadó
lapjának a „Religió”-nak irány hangja,
hogy „ragyogóan sűt a délponton a prot.-
mus napja, a mely délponthoz az aikony
már igen közel áll.”

Hogy ez a mala és az általa képvis-
selt felekezeti! traditionalis téthékenység,
irigység és rozsz akarat szüleménye, ki
merné ketségbe vonni? De hogy bal jósa-
lata, ha nem is a ragyogóan sűtő nap mi-
hamarabb való lealdozasa, de annak idő-
ként is helyel-helyei történendő elboru-
lása által egy kis részben legalább teije-
sedésbe fog menni, attól — prot. embert
megillető szinte nyiltsággal megvalljuk
— kezdünk komolyan félni.

Mi, kik intézményeinknek prot. alap-
elveken nyugvó szabad fejlődésen Lutheri
lelkességgel csüggtünk, fajó érzetekből
dult kebellet ismerjük be, mert kötelessé-
günk beismerni, hogy prot. egyházunknak
most már révparthoz ért hajójában hozott
drága gyöngyök közé keveredett oly nem
igez gyöngy is, mely amazok becását is
sokban alább szállítja, s nem engedi ha-
zánk prot. népének szívet, örömében han-
gosan feldobogni, nem enged a zsinathoz
fűződött remények, nagyrészben való tel-
jesülése feletti örömpoharat keserű trüm
csappék nélkül kiüríteni.

Igen! ez a hamis gyöngy azon visz-
szaezés, mely a lelkész választásnak a
népközéből történt kiragadása, s a már is-
mert módon való hierarchia vezető meg-
állapításában áll, s melyből a felekezeti
s hitvallásunk szellemével homlokegyenest
ellenkező kinevezési rendszerig alig egyet-
len lépés van.

Hiszen nem tagadható, miszerint az
eddig választási rendszernek fordultak elő
többször sajnos visszaélések, de az e tárgy-
ban most unjonnan megalkotott törvények-
kel olyan formán járunk, mint azon eső
után sovargó gazdag, ki nek szép remé-
nyekkel kecsgetető zöld gabonáját a tik-
kasztó hőség megrongálta, s midőn felhő
tűnik fel végre a láthataron, esüggedő
szíve egészen felvidul, azonban mily nagy
lesz meglepetése, mily keserű csalódása,
midőn a jötekonny üdítő vízcsappék helyett
a jég elveri, s teljesen tönkre teszi min-
den reményét. Ekkor aztán magába szállva
felsobajt, hogy: „Ádát uram esőt: de

a vasut között. Különösen ott, hol egyik
oldalón a pompás doge palota, a másikon
a della Saint temploma áll hatalmas ku-
polájával, ott valóságos hajósa élet van. A
búszke hárombarbozos kerekdeve áll a La-
guna gözös mellett, a csintalan, nyilebes
járású gondola a nagy nehéz piaci hajó
előtt, és ez mind jön-megy, siet . . . több-
nyire mosolygó ég alatt tarka-barka ké-
pet nyújtva a széles csatornának.

Ilyen Velence fő vízi útja ma.
De reptülünk a visszaemlékezés szár-
nyain a fényes multba, a XIV-ik századba,
melyben beszálltunk szerepel . . .
Mnsino di Falieri palotája a Canal
grandeon áll. Gyöngéden bocsátja az ára-
dat a hamvas szintű gránát léposókat . . .
a nyugvó nap bucsuzva hinti szét bitoru-
garait s a hűs esti szellő irigykedve susog
a dícsőségről . . .

Magas márvány ivboltzatok, gazdag
faragások, művészi mozaik kirakatok, győ-
nyörű szobrok díszítik a palota külsejét
és csarnokait. Jobbra-balra termek. És a
termekben mennyi a fény, a pompa! A
család kihalt tagjainak életnagyságu képe
függ a falakon szépen, békésen egymás
mellett. Mindjárt elől van a különféle szép
művtű fegyverekkel, gyönyörű díszítvenyű
tőrökkel, kardokkal tele rakott fegyvertre-
rem, melynek padozatán mozaikból van
kirakva a család cimere. Ezek után jön-
nek hosszú sorban a magán lakosztályok,
melyekben az öreg doge ebéd utáni álmát

L.
tők raktára.
becses tudomásra
dusan felszereltem,
divat szerint.
alteritők.
AR
sipke-függönyök.
előltők,
yuk,
HÁK.
mentre készséggel
zöltetnek.
3 %os
gyeknek
frankjával
5 huzás,
junius 14-én, aug.
14-én.
ori
00 frk arany-
ban!
O frank aranyban.
utána már egy hónap
remények és kamatok
os fővárosban, vala-
osbb piaezon, minden
fizetendők.
tot hoz aranyban.
kormány kezekedik.
ek: szerb sorsjegyek
50 kr szelvény kamat.
gyek
zetésben és 4 forint
Y.
zetés teljesítése után
nyekre egyedül és osz-
tszik.
R“ Cohn C.
Wollzeile 10. 13
te.
rályi törényszék mint esőd-
16/881 p. számu végsőse
december 14-én délelőtt,
leg következő napokon is
kispéteria utca 782 sz.
en eladatni fogván, venni
sz árveréshez meghívatnak.
en 1881 november 24.
Kovács József,
ideiglenes tömeggondnok.

nincs benne közönség! — Így kiálthatok fel méltán egyházunk hívei! — A d t a l z s i n a t t ö r v é n y t, de nincs benne közönség! — mert jégesként teszi tönkre a semmisíti meg a szabad választás magasatos jogának egyházi életünk felvirágzására jótékonyan ható gyakorlását.

Hogy prof. egyházunk bícs Aronai számot vetettek a körülményekkel, mi előtt egyik legfontosabb életkérdés, a prot. mus elvöl folyó szabadválasztásra ki mondák a „p e r e á t” ot, azt ók maguk érzik és tudják legjobban, s majd a következmények fognak mellette vagy ellene bizonyítani; de hogy meglehetősen számmal voltak közöttük olyanok is, kik ezen fontos kérdésnek a népjogok csorbításával, a egyházunk szabadfejlődésének rendkívül nagy hátrányára szolgáló megoldásban nem zivesen, vagy egy általában nem vettek részt, elég bizonyítéka azon kevés szavazat melyet ez ügy eldöntött.

Ott ékeskedik ugyan a szabályzatban a szabad választás tabula rasa-ja is, de hogy ezt így alakban fogja-e majd szentesíteni a gyakorlati élet, kielégíti-e a népet, előmozdítja, segítője lesz-e a mai különben is túl modernizáló kor vallásos fejlődésének, fokozni fogja-e az egyházi ügyek iránti lelkesültséget, valamint a lelkeszi kar tiszteletét, tekintélyét? Hiszen bár adna a gondviselés, de ezt nem hiszük.

Nem hiszük, mert nem tudjuk el képzelni azt, hogy mily ezéira vezető eszközt foglalnai a gordiusi csomó megoldására a választást vezető elnökség ott, hol p. o. sem a népet képviselő candidationális bizottsági tagoknak, sem magának a népnek egyáltalában nem fog tetszeni, s következésképp meg sem fog választatni a candidáltak közül egyik sem.

Bizonyosan követni fogja a törvényben kijelölt utasítást, s egyet reá erőszakkal a gyülekezet nyakára. De hátha a nép még ekkor sem fogadja el? Hiszen itt volt reá példa épen a tiszántúli kertletben nem is oly régen, hogy a gyülekezet egyszere által bevádolt lelkésznek adott egyszert kegyelmi tényvel — tehát még csak nem is erőszakolt választással — egy idejűleg oly vihar tört ki, mely elől menekülést mind ez ideig nem sikerült találni, s mely ha sokszorosan és sokhelyen ismétlődnek — mint a hogy a megalkotott új választási rendszabály következményeként gyaníthatólag ismétlődik is — aligha érezhető rázkódást nem idézne elő az egyházban.

Hát ha a nép ellenszenve a reá erőszakolt pap irányában annyira növekszik, hogy a templomtól távol maradvá az istenítiszteletek tartása is lehetetlené tétetik akkor mi fog történni? Vagy az nem jó talán itt tekintetbe, mivel az egyedüli cél volt orvoslást nyújtani az érdemek kellőképpen való nem méltatása és a korteskedések által elkövetett visszaélések ellen.

Boldog Isten! hát még a fel világosodott 19-ik században is akadnak prof. férfiak, kik lekipásztor hivatalának viseltetésére vonatkozó érdemeket a gyakorlati életben részben és egészben nem mindig alkalmazható studiumok gépszerű elsajá-

ításában keresik: és találják fel nem pe-tatnának. Így magán a fundamentomon kezdhetnék el a templom építését, nem pedig a levegőben függő tornyon, melynek eredménye épület ugyan, annál kevésbé állandó szilárd épület soha nem lesz. Mig az említett mód alkalmazása esetében egyfelől a számon felüliek, más s meglehet egyéniségükkel és természeti hajlamaikkal is jobban összeférő pályát választván, s nem levén kitéve az évek hosszú során keresztül való káplánkodás keserű sorsának, jóval hamarabb családot alapíthatnak, s lehetnek buzgó támogatói az egyháznak, de másfelől — az alkalmasnak találtakat mindmégannyi erős sionná, az egyház rendületlen oszlopává lehetővé képezni, feleslegessé válnék az egyetlen séget felráló, prof. szempontból pedig hátróztottan elítélendő qualificationnal összekötött candidatio.

Hangszólva van nemcsak a szellemi; de a testi képesség is s ez nagyon is természetes, mert mint a testi, úgy a lelki képesség sem bírhat magában véve jótékonyan áldásos sikerrel munkálkodni.

Mert vajjon micsoda erkölcsi haszna lehetne p. o. egy különben meglehetősen képzett lekipásztor működésének akkor, ha az organuma azon nagy városi nagytemplomban — hova történetesen megválasztott, vagy épen kinevezett — teljesen hajótörést szenvedne? Bizonyosan nem egyéb mint az, hogy a hitek jót aluznak, s pihenik tovább a hét fáradalmait a templomban is. S midőn a felől a lelkész maga a lelkész is meggyőződik, s látja hogy nem levén képes az igényeknek megfelelni, csak gyűlölet, megvetetés és szanakozás tárgya a népek, s minden betevő falat kenyere száz söt ezerszeresen van felpanaszolva, bizony zivesen nagyon zivesen menne kisebb félnyi jövedelmet hajtó egyházba is, de önzete nem engedi ezen gyengesége ösztöne beáramlását, másfelől meg az ő kinttűben classifiált bizonyítványánál alsóbb rangú egyházba menni mégis csak derogálónak tartaná. Mit tesz tehát? Megmarad továbbra is ott, hova őt balvégzete sodorta, a hitek egy része pedig vasárnaponként ellátogat az isten házába . . . aludni. A másik rész meg inkább el se megy, mert hiszen az urnak sz. igéjét szemjuhozó lélek ugy sem nyerhet kielégítést. Nagyon kevés józan felfogás elég hozzá, hogy belássa az ember azt, miszerint épen most midőn az egyház és vallás iránti közönyűség, nazarenimus terjedése stb. felletti kifakadásokkal csaknem minden lép-ten nyomon tele vannak egyházi és világi lapjaink, nem célnhoz vezető a közönyűséget olyan eszközök által is zítani, melyeket elhárítani nagyon könnyen módunkban állana.

De sajnos tévedésnek tekinthető a lekipásztor hivatalnak a többi kenyérekerti pályák színvonalára az által történt alástélyezése is, mely szerint az új törvény szükségessége mellett bizonyítékul és mint egy alapelyül hangoztatva volt az, hogy hittani pályára lépő ifjaink is nagyobb igyekezetet fognak kifejteni, ha jó egyházakat óhajtanak nyerni. Na hiszen, ha a gyülekezetek élén álló pásztorok és az arra készülő ifjabb nemzedék nem az isteni lélek sugallta benső meggyőződés, hivatás ösztönzésére szegődnek istenorzága terjesztésének harszosaivá, hanem az önérdék, egy minden gond és bu nélküli eklésia utáni áhitozás által vezéreltetve: akkor jaj, ezerszer jaj a századok viharait dicsőségesen átél prot. egyházunknak. — Ezt azonban teljes erőnk ből megakadályozni erkölcsi, keresztényi kötelességünk. Meglehetne akadályozni pedig akkor, ha lelkészképző intézeteinkben a szükséghez képest bizonyos meghatározott számot állítván fel, azt a hittani pályára — az idő szerint nagyon is túlságos számmal — lépő vagy lépni akaró ifjaink közül azokkal töltenénk be, kiknek egyedüli s leghőbb vágyuk e pályában összpontosul, de a kik erre lélekkben

és testben egyformán képeseknek talál-

hatnának. Így magán a fundamentomon kezdhetnék el a templom építését, nem pedig a levegőben függő tornyon, melynek eredménye épület ugyan, annál kevésbé állandó szilárd épület soha nem lesz. Mig az említett mód alkalmazása esetében egyfelől a számon felüliek, más s meglehet egyéniségükkel és természeti hajlamaikkal is jobban összeférő pályát választván, s nem levén kitéve az évek hosszú során keresztül való káplánkodás keserű sorsának, jóval hamarabb családot alapíthatnak, s lehetnek buzgó támogatói az egyháznak, de másfelől — az alkalmasnak találtakat mindmégannyi erős sionná, az egyház rendületlen oszlopává lehetővé képezni, feleslegessé válnék az egyetlen séget felráló, prof. szempontból pedig hátróztottan elítélendő qualificationnal összekötött candidatio.

Hangszólva van nemcsak a szellemi; de a testi képesség is s ez nagyon is természetes, mert mint a testi, úgy a lelki képesség sem bírhat magában véve jótékonyan áldásos sikerrel munkálkodni.

Mert vajjon micsoda erkölcsi haszna lehetne p. o. egy különben meglehetősen képzett lekipásztor működésének akkor, ha az organuma azon nagy városi nagytemplomban — hova történetesen megválasztott, vagy épen kinevezett — teljesen hajótörést szenvedne? Bizonyosan nem egyéb mint az, hogy a hitek jót aluznak, s pihenik tovább a hét fáradalmait a templomban is. S midőn a felől a lelkész maga a lelkész is meggyőződik, s látja hogy nem levén képes az igényeknek megfelelni, csak gyűlölet, megvetetés és szanakozás tárgya a népek, s minden betevő falat kenyere száz söt ezerszeresen van felpanaszolva, bizony zivesen nagyon zivesen menne kisebb félnyi jövedelmet hajtó egyházba is, de önzete nem engedi ezen gyengesége ösztöne beáramlását, másfelől meg az ő kinttűben classifiált bizonyítványánál alsóbb rangú egyházba menni mégis csak derogálónak tartaná. Mit tesz tehát? Megmarad továbbra is ott, hova őt balvégzete sodorta, a hitek egy része pedig vasárnaponként ellátogat az isten házába . . . aludni. A másik rész meg inkább el se megy, mert hiszen az urnak sz. igéjét szemjuhozó lélek ugy sem nyerhet kielégítést. Nagyon kevés józan felfogás elég hozzá, hogy belássa az ember azt, miszerint épen most midőn az egyház és vallás iránti közönyűség, nazarenimus terjedése stb. felletti kifakadásokkal csaknem minden lép-ten nyomon tele vannak egyházi és világi lapjaink, nem célnhoz vezető a közönyűséget olyan eszközök által is zítani, melyeket elhárítani nagyon könnyen módunkban állana.

G. I.

A külföld.

Dalmáciában rosul kezdenek menni a dolgok. Korántsem „rablók” működnek ott, mint Bécsben állítják, hanem szervezett csapatok, melyek már össze is tűztek a katonákkal.

hogy nem lesz soha többé egy boldog, nyugodt perzem sem! . . .

— Dehogyan nem édes Coralie; má-tól fogva itt maradsz nálam, együtt leszünk . . . Nono, ne szabadkozzál, mind ez atyám tudtával és beleegyezésével történik! Ugy-e, mily hamar fog elröptüni az idő, ha egymással csevegünk, együtt mulatunk?!

— Nem tehetem, édes Marianna, nem! Ki fog akkor gyermekemről gondoskodni, ki fogja gondját viselni és ápolni az árvát, ha anyja nem lesz vele. — Hidd el, kedvesem, csak egyedül ö-köt még az élethez; mert nem akarom árván itt hagyni idegenek közt; — ugy sem ismeri szegény atyját: hadd ismerje legalább anyját . . .

Az ne aggaszson téged; gyermeked-ről is gondoskodva lesz. No ez volna a szép dolog! . . . aztán meg ez nővelni fogja boldogságunkat . . . mily öröm lesz halgatni a picinyke gagyogását; — fel-öltöztetjük majd szépen! . . . Ugy édes Coralieim; csak légy nyugodt: mindent elrendezünk. Most azonban jöjj, bemegyünk atyámhoz, aztán elküldünk gyermekedért; légyen itt közöttünk ő is!

Coralie halásan szorítá meg barát-nője kezét és némán követte az öreg szobájába, hol ez nyugágyán hátradölvé élvezte a „dolce far niente”-t. A belépők zajára felugrott s vén koblére szorítá a fiatal gyászoló nőt, ki hálás tekintettel

Pétervárról e hó 26-án sürgönyzik: Tegnap délután egy negyed 3 órakor egy elhanyagolt külsejű egén jelent meg az államrendőrség osztályában azai a kívánattal, hogy kérelmének előadása régett vezessék őt Tserovin tábornok, a belügyminiszter segédeje és a közbiztonság osztályának főnöke elé. Alig vezették az utóbbihoz, az illető egén közvetlen közelből revolverrel a tábornokra előtt. Ez más irányt adott a lövésnek azáltal, hogy gyorsan megragadta a merénylő karját, a kit tüstént elfogtak. A tüstényt csak a tábornok egyenruháját lyakasztotta át. A rögtön megejtett vizsgálat kiderítette, hogy a merénylő neve: Sankovski Miklós, e grodnói kormányzóságából való és egy lengyel nemesi család tagja. A merénylő azt vallotta, hogy egy bizonyos Melnikov Pal nevű és lopás végett polgári jogának elvesztésére ítélt egén megbízásból követte el a bűntettet. E vallomás következtében Melnikov-ot is elfogták.

ÜJ DON S Á G O K.

* Temetés. Ifj. B o r o s Sándor hűltetemeit tegnap délután helyezték örök nyugalomra, díszes, nagy közönség rész-véte mellett. — A boldogult koporsója felett a főiskolai énekhar zengett megható gyászdalokat. — Béke a korán elhunyt ifjú poraira!

* Első mise. Vas Károly helybeli kath. tanár, kegyes rendű szerzetes, tegnap tartta első miséjét a róm. kath. templomban. Áldozárra most szentelte fel őt a nagyvárad helyettes püspök dr. Noga János. A misén dalárda is közreműködött. — Az ifjú áldozárnak sok szerenését és elismerését óhajtunk!

* Nyílt köszönet. A sulyos csapás alatt sajtó szivemre egyhító balszámként hatott az a részvétel, melyet a nagyközönség feledhetlen flam temetésén kimutatni szives volt. Fogadják ugy a nagy közönség, mint az iparos ifjusági egylet tagjai szívből jövő köszönetemet részvételükért! B o r o s Sándor.

* Cognac gyártás. A helybeli gazdasági tanintézet egy a cognac gyártáshoz szükséges gépezet birtokában van, melyet bárkiné is oda ad használatra felletti. Ugy értesültünk, hogy gazdánk felletznek kérve, miszerint vállalkozzanak a cognac előállítására.

* Gyönyörű idő jár pár nap óta. Kivánni sem lehetne szebbet. Az égen egyetlen felhőcske sem látható, minek következtében az-án az éjék kissé hűvösek; de korán sem annyira mint azt az ősz előrehaladott voltánál fogva várni lehetne. A nappalok, azok meg épen igen kellemesek. A lég enyhe a napágarai jótékony meletet árasztanak a földre, s hogyha a hervadó természet meg nem győzne az ellenkezőről, a tavaszban képzelnők magunkat lenni. Ugy-látelik, az időjárás kárpótolni akar bennünket a sok rosszért, melyet a még alig mult esős évad idején nyujtott.

* A debreczeni iparos ifjuság önképző egylete jövő vasárnap este a „Korona” vendéglőben hangversenyt rendez, melyben nemcsak az egylet dalköre vesz

köszönte meg jóindulatát és gondoskodását. Ez aiat Marianna kiadta a parancsot a gyermek óvatos átszállítására, a mi azonnal teljesítve lön . . .

Már magasan fenn volt az égen a hold, már mosolyogtak a csillagok, midőn a kiküldött két apród a gyermekkel megérkezett. Gyönyörű kis teremtés volt. Píeziny, fekete szemű oly igézően ragyogtak, mint anyjáié, kis piros szájaeskája gömbölyű karjai csókra termettek. Marianna nem győzte bámulni a kis teremtés szépségét . . .

Másnap el kellett beszélni Coralie-nak egész életétörténetét a legkisebb részletig s Marianna nem hagyta figyelmen nélkül még a legjelentéktelenebb csekélységet sem.

— Szegény Luigi! én magam is sajnálom őt, pedig nem is ismerem! — szólt a nemes lelkű hölgy; — de látom, fáj neked a keserű visszaemlékezés; kísértstik meg elfeledni; én osztom szeneded és helyette támaszol leszek; mert gondolom, mily borzasztó érzés az, ha megvagynak fosztva attól, kit jobban szerettünk ömagunknál! . . .

— Talán már te is szeretsz valakit? — Kérdő élönken Coralie, elfeledve hirtelen a maga fájdalmát.

(Folyt. köv.)

szokta aludni; késő éjjelig dolgozik és alszik.

Jobbra Marianna termet. Épen nála van atyja s hallgatja mily bájos hangokat csalnak ki a lant hurjaiból leányának rózsás ujjai. A szingazdag papagály is nagyokat bólint fejevel, mintha ő is tel tudná togni a zene bilisenelő hatalmát. Összhangzó rendben van minden berendezve a terem-ben, melynek ablakaiból a Canal grandera felséges kilátás nyílik. Az ágy fölött függ a veilleuse, melynek rózsaszínű üvegéből szerelmes féihomály női finom fátolyát. Halványkék takarók nehéz selyme borul a dagadó fehér párnára, mely magasan, mint egy trón emelkedik föl-felé.

Büvösen szól a lant . . . a picziny ujak kísértetiesen ropkednek végig rajta . . . panaszos moraj zengve jajdul föl a hurok közül, mint egy elátkozott tündér esengő siralma. — A fiatal leány szemében két könnyecsepp rezeg; arczáról el rejtett fájdalom tükrözik le; mindig mélyebb érzelmeket fejeznek ki a hüvös lant hangjai; — az öreg összerézzen; szigort árulnak el vonásai és sietve kifut a teremből, leányát egyedül hagyva.

A fiatal nő daltal nyitá rózsás ajkait; — gyönyörű hangjában meg volt minden, s mi bájos magasatos:

„Mi az élet, hogy ha nincs virága? . . . Színe vesztett illatlan növény. —

És mi a szív, hogyha nincs szikrája? . . . Sírfeinkre ázott hamv vedér! . . .

Egy apród nyitott a terembe. — Signorina! alázatosan jelentem, hogy Coralie di Bramante marchesa itt van! — Vezesd be! — kiáltott Marianna, — félre dovva a lantot és a rég várt elősietett.

Az apród engedelmekedni akart, de az e pillanatban belépő Coralie feleslegessé tette közvetítését. Némán, szótlanul borult a két barátó egymás karjaiba, és perczek mutak, míg a zokogástól a két egymást szerető lélek szóhoz jutott.

— Így kell viszontlátnom téged, drága Coralie, kit ugy szeretlek, hogy életemet adnám a te életedért; mondd, beszéld el részletesen, mi minden történt veled? Te töled magadtól akarom az egészét hallani! . . .

A gyászoló nő ujra sirni kezdett még keserveesebben . . .

— Hagyjuk hát édesem, — vigasztalá őt Marianna, — az idő multával enyhülni fog fájdalmad, meghozza rá balszámát a feledés és vigaszt önt a hit a szenvedő kebelbe . . . Ha tudnád én is mennyit szenvedek!

— Ne vigasztalj drága Mariann; — felelé Coralie, könyjeit letörölve; — nem feledem én el soha a veszteséget, melyet a végzet réam mért; egész életemre ki fog az hatni; megkeserített már is; tudom

Nincs

többé

köhögés!

Nincs

többé

köhögés!

EGGER-féle MELLPASTILLÁK, a

legkellemebb és legbiztosabb gyógyszer köhögés, rekedtség, nyakbaj és nyálkáság ellen. Sőt tüdővésznel is megtartja jótékony hatását.

Kapható használati utasítással együtt 25 kr., 50 kr. és 1 frtos dobozokban EGGER ezukraszájában Budapesten Erzsébet-tér 9. sz. Főraktár Magyarország számára Budapesten Török József gyógyszer. urnál király-utca 12. sz. Továbbá kapható Debreczenben: Göll Nándor, Tamásy Károly, Dr. Rotschnék Emil, Mihalovits Istvan, Örvényi Ottó és Vecsey Viktor gyógyszerész urnaknál. Nagyváradon: Irgalmas gyógytár, Nyíry Gy., Ember Manó, Molnár H., Horing Sándor, Racsák F. gyógyszer. urnaknál. B-Ujfalun: Sárréthy J. gyógyszer. urnál. Székelyhídon: Pankert M. gyógyszer. urnál EGGER VALODI MALATA-KIVONAT CZUKORKAJA 10 kros csomagokban ugyanezen raktárakban kapható. Ezen malata-czukorkák különösen hűlésnél mutatkoznak hasznosnak és igen olvasztják a nyálkát. Az Egger-féle mell-czukorkák jó ékony hatásáról számtalan köszönő-irat s orvosi nyilatkozat érkezett, melyek kívánatra megtekinthetők.

Gyár és főszékhelyi raktár hova vidéki megrendelések kéretnek.

A. Egger's Sohn, Wien, Döbling.

Kevesebb mint két 50 kros doboz nom küldetik. Szétküldés naponta 4 szer pontosan. Megrendelések a pénz előleges beküldése vagy utánvét mellett kéretnek. (414.)

Bundák és karmantyuk.

Őszi és téli ideényre dusan felszerelt női divat raktárát ajánlja

Thalviser Alajos

DEBRECZENBEN, CZEGLÉD-UTCZA 2 ik SZÁM.

Egyzersmind elvállal mindennemű női ruhák és felöltők elkészítetését, a legújabb divat sserint, iéen jutányos árbau.

Gyászruhák

bármily nagymennyiségbee, 5 firtól fefelé, 8 óra alatt készíttetnek el; e munkák vezetésére oly szakférfiu felett rendelkezem. a ki ezen a téren budapesti és bécsi legelőkelőbb hasonnemű üzletekben legjobb sikerrel működött.

Őszi és téli felöltők.

SZEDLÁK JÓZSEF

tisztelettel jelenti a n. é. közönségnek, hogy a már megérkezett őszi és téli szövetek itteni férfi-szabó üzletében megtekintés és megrendelés végett szolgálatára állanak.

Kész férfi rnhá-raktára is saját szabásu és gyártásu őszi és téli blúzákékkal már fel van szerelve, hol is az alk u nélküli árak készpénz fizetés mellett számíttatnak.

Már december 12-én

MÁSODIK HUZÁSA

a fejedelmi 3% os

SZERB sorsjegyeknek.

A f. évi nov. 12-ikén megtartott 3% fejedelmi szerb sorsjegyek 1-ső huzása alkalmával a főnyerem. 100.000, 10000 és 4000 franc aranyban a váltó üzletünk által kiadott sorsjegyek által nyertett és azonnal ki is fizettetett.

A jövő huzások már január 14. és márczius 14-ikén.

A fejedelmi 3% os szerb sorsjegyeknek

1881. évről 100 frankjára

Évenként 5 huzás.

január 14-én, márczius 14-én, június 14-én, aug. és november 14-én.

Mindenkori főnyeremény **100,000** frk aranyban!

Legkisebb nyeremény 100 frank aranyban.

Minden nyeremény a huzás után már egy hónap múlva érrényes. — A nyeremények és kamatok B. c. b. n. Bud. pesten, számos fővárosban, valamint a legköbb európai főbb piacon, minden levonás nélkül fizetendők.

A sorsjegy 3% kamatot hoz aranyban.

Pontró kifizetésért a szerb kormány kezekedik. Előnyös vásárlási feltételek: szerb sorsjegyek készpénzben 46 frujával és 50 kr szelvény kamat.

Szálli asi jegyek csak 3 firt 14 havi részletfizetésben és 4 forint hátrány.

A vevő csak 3 firt részletfizetés teljesítése után azonnal az összes nyereményekre egyedül és osztatlanul játszik.

Csak Bécs, Wollzeile 10 s 13. **„MERCUR“** Cohn C., Wollzeile 10. 13. kiadóhivatalának váltóüzlete.

Maria-celi gyomor-cseppek;

jeles hatásu gyógyszer a gyomor minden bántalmait ellen.

és felülmulhatatlan az étvágy-hiány, gyomorgyengeség, rossz szaga lehellet, szék, savanyu felbűfögés, kólíka, gyomorhurut, gyomorgégés, hnygóképződés, túlságos nyálkaképződés, sárgaság, undor és hányás, főfájás (ha az a gyomorból ered), gyomorgöres, székszorulat, a gyomornak túlterheltsége étel és ital által, giliszta, lép- és májbetegség, aranyeres bántalmak ellen.

Egy üvegcse ára használati utasításai együtt 35 kr.

Kapható: Debreczenben Dr. Rotschnék V. Emil Göll Nándor gyógyszerész urnaknál, valamint az osztr.-magyar birodalom minden nagyobb gyógyszerárában és kereskedésében.

Központi szétküldési raktár nagyban és kicsinyben.

Brady Károly,

„az érangyalhoz“ címzett gyógyszerárában Kremsierben, Morvaországban.

III-ad árverési hirdetmény.

A debreczeni kir. törvényszék mint tkvi hatóság részéről közhírre téteti, miszerint Tóth János és neje csődmegehez tartozó a debreczeni 1558 és 5316 számu telekkönyvben foglalt 999 sorszámu egy egészet képező házas telek a ugyanazon telekkönyvben A + 2. tza ujosztásu föld együtt 20067 forint 23 krra becsült ingatlanok az 1882. évi január hó 2-ik napján délután 3 órakor mint harmadik határidőben ezen kir. törvényszék árverési termében Nánássy László kir. közjegyző által megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt eladatni fog u. m.:

1 ór. Kikiáltási ár a fenti becsár;

azonban ezen III-ik árverésen a fent kőrül irt ingatlan becsáron alul is el fog adatni.

2-or. Árverelni kívánók tartoznak az ingatlan becsáranak 10% készpénzben vagy óvadékképes papirban a kiküldött kezéhez letenni.

3-or. Vevő köteles a vételtől 3 egyenlő részletben, és pedig: az árverés napjától számítandó 3—6—9 hónap alatt minden egyes vételári részlet után a birtokba lépés napjától járó 6% kamattal együtt a csődmegegondnok kezébe lefizetni.

A bána-pénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni.

Az árverési feltételek többi része a kir. törvényszékénél és kiküldöttnél meg tudható.

Kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság Debreczenben 1881. november 21.

Szücs, Bay,

elnök. jegyző

(430.)

ASTHMA.

Egy gyorsan és biztosan ható szer ASTHMA ellen, orvosok által megpróbálva és mint kitűnő hatását ajánlva, küld

2 forint 50 krajczár, vagy 5 márka francó beküldésével

Dr. Ernst Fürst

gyógyszerész Gleichenbergben, STEIERORSZÁG.

Raktár: Budapesten Török József gyógyszerésznel.